

[Skatteministeren]

heder for at slippe for renteaftgift af en kassekredit.

Den ene mulighed er at omdanne kassekreditte inden for visse rammer til et såkaldt omlægningslån, der afvikles over højst 8 år efter det såkaldte annuitetsprincip, dvs. med en fast ydelse, hvor afdragene er mindst i starten og større siden hen.

Den anden mulighed er at slippe for at oprette et sådant nyt lån og i stedet køre videre med kassekreditte, men forpligte sig til at nedbringe kassekreditens maksimum over højst 8 år med lige store beløb hvert år, altså efter det såkaldte serielånsprincip.

Fordelen ved at vælge den sidste løsning er selvsagt, at der ikke er omkostninger og besvær forbundet med at skulle oprette et nyt lån, og det er det, Bankforeningen har peget på kunne være en mulighed. Forligspartierne og regeringen har så aftalt en sådan ændring, at vi imødekommer Bankforeningens praktiske indvendinger.

Jeg vil også godt afvise den antydning, som hr. Glistrup kom med, af, at Bankforeningen ikke havde været ordentligt inddraget i det forberedende arbejde. På den givne foranledning føler jeg trang til at understrege meget stærkt, at organisationerne på området i denne sag har været inddraget overordentlig stærkt, og at der virkelig er blevet lyttet til de praktiske indvendinger og forslag.

Fremskridtspartiets ændringsforslag går ud på, at en overskridelse af det beregnede forløb af maksimum for en kassekredit, der er under afvikling, ikke skal medføre, at afgiftsfriheden bortfalder for hele lånet. Ifølge Fremskridtspartiets forslag skal der alene betales afgift af de renteudgifter, der forholdsmæssigt kan henføres til overtræksbeløbene.

Jeg har forstået på hr. Glistrup, at sigtet med ændringsforslaget er at imødekomme Bankforeningens seneste henvendelse. Jeg vil gerne understrege, som jeg har gjort det over for Skatte- og Afgiftsudvalget, at en vedtagelse af dette ændringsforslag vil vanskeliggøre, ja næsten umuliggøre, en ordentlig kontrol med ordningen, og derfor må vi afvise ændringsforslaget.

Hr. Glistrup anfører, at det kan være svært for den enkelte skatteyder at holde styr på, hvordan kassekreditte udvikler sig, om der tilfældigvis bliver et overtræk. Jeg tror nu ikke, det er så vanskeligt, men svaret er jo, at hvis den

enkelte skatteyder frygter at kunne komme i den situation, eller hvis skatteyderens pengeinstitut ikke mener at kunne administrere ordningen, sådan som Bankforeningen og Sparekasseforeningen mener at en del af pengeinstitutterne kan, kan man vælge omlægningslånene, der i hvert fald giver sikkerhed for, at der er afgiftsfrihed på lånet, så længe man følger afviklingsplanen.

Så siger hr. Glistrup: Jamen skatteyderne skal så være opmærksomme på, at der skal etableres omlægningslån inden udgangen af 1988, og hvem kan nu være opmærksom på det? Til det er der to ting at sige. For det første: Jeg er helt sikker på, at pengeinstitutterne som et led i den almindelige service over for kunderne selvsagt vil gøre dem opmærksom på den mulighed, der nu er blevet for at blive fri for afgift af sin kassekredit. Men dertil kommer – det vil jeg gerne oplyse her – at Skatteministeriet vil iværksætte en intensiv informationsvirksomhed, sådan at jeg er helt sikker på, at alle vil blive opmærksomme på, at der nu er denne mulighed for at blive fri for afgift af en gammel kassekredit.

Glistrup (FP):

Skatteministerens håbløse forsvar for en umulig sag giver ikke Fremskridtspartiet anledning til at ændre et ord i, hvad vi skrev i hovedbetænkningen, hvad vi skrev i bemærkningerne til vores ændringsforslag, og hvad jeg sagde i talen her i dag.

Skatteministeren har jo 3 argumenter. For det første siger han uden nogen som helst antydning af begrundelse eller holdbarhed, at det vil vanskeliggøre skattevæsenets kontrol. Det er simpelt hen forkert, for der skal kontrolleres præcis det samme efter den ene ordning som efter den anden. Spørgsmålet er bare, hvilken sanktion der kommer. Er sanktionen 8 års evig fortabelse på grund af et øjeblikks fejltrin? Det bødes der for i mange år, som kun var en stakket glæde! Er det det, der skal være tale om, eller skal man have en afpasset sanktion? Kontrollen er præcis den samme.

For det andet siger ministeren, at han har snakket med Bankforeningen om så mange ting, og det er selvfølgelig også udmærket, men Bankforeningen havde ikke nogen jordisk chance for at kende selve den tekniske udformning af skatteministerens ændringsforslag før i